

**Consiliul Superior al Magistraturii
Institutul Național al Magistraturii**

**Concurs de admitere la Institutul Național al Magistraturii
2024-2025**

**PROCES-VERBAL
de motivare a contestațiilor la barem pentru disciplina
Drept civil și drept procesual civil**

14 octombrie 2024

Întocmit de Subcomisia de soluționare a contestațiilor - Drept civil și drept procesual civil, cu privire la contestațiile la baremul de notare și evaluare, formulate de candidații menționați în anexa atașată la prezentul, în temeiul art. 21 din Regulamentul privind admiterea la Institutul Național al Magistraturii, referitoare la baremul stabilit pentru testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice la materia Drept civil și drept procesual civil.

Au fost formulate contestații astfel:

I. La Drept civil au fost formulate 10 contestații de către 10 candidați, cu privire la 9 întrebări:

- Întrebarea nr. 1 de la G1, corespondența: G1:1, G2:14, G3:7, G4:21, contestată de către un număr de: 1 candidat

Contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Varianta B de răspuns a întrebării - "Sub sancțiunea nulității relative nu pot cumpăra drepturi litigioase părinții pentru bunurile persoanei pe care o reprezintă" - este corectă.

Potrivit art. 1.654 alin. (1) lit. b) C. civ., sunt incapabili de a cumpăra, direct sau prin persoane interpuze, chiar și prin licitație publică, părinții (...), pentru bunurile persoanelor pe care le reprezintă.

Alin. (2) aceluiași articol prevede că încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1) lit. b) se sanctionează cu nulitatea relativă.

În conformitate cu art. 1.653 alin. (3) C. civ., dreptul este litigios dacă există proces început și neterminat cu privire la existența sau întinderea sa.

Art. 1.654 alin. (1) lit. b) C. civ. nu introduce vreo distincție în privința caracterului litigios sau nu al drepturilor asupra bunurilor persoanelor reprezentate de părinți, incapacitatea de a cumpăra a părinților în privința acestor bunuri existând independent dacă drepturile respective sunt litigioase sau nu.

Incapacitatea de a cumpăra drepturi litigioase nu privește exclusiv judecătorii, procurorii, grefierii, executorii, avocații, notarii publici, consilierii juridici și practicienii în insolvență, categorii indicate expres în cuprinsul art. 1.653 C. civ., ci și pe acele persoane care au o incapacitate de a cumpăra anumite bunuri.

Art. 1.653 alin. (1) C. civ. reglementează incapacitatea de a cumpăra drepturi litigioase a judecătorilor, procurorilor, grefierilor, executorilor, avocaților, notarilor publici, consilierilor juridici și practicienilor în insolvență, fără a distinge, cu excepția cazurilor prevăzute de alin. (2)

al aceluiași articol, în funcție de categoria bunurilor asupra cărora poartă drepturile litigioase. Dacă drepturile respective nu ar avea caracter litigios, persoanele enumerate în cuprinsul art. 1.653 alin. (1) C. civ. ar avea capacitatea de a le cumpăra.

În schimb, dată fiind reglementarea art. 1.654 alin. (1) lit. b) C. civ., părinții nu au capacitatea de a cumpăra bunurile persoanelor pe care le reprezintă, caracterul litigios sau nu al drepturilor asupra bunurilor respective fiind indiferent.

- **întrebarea nr. 2 de la G1, corespondența: G1:2, G2:15, G3:15, G4:9, contestată de către un număr de: 1 candidat**

Contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Varianta C de răspuns a întrebării - "Sublocațiunea, când are ca obiect o locuință, este condiționată de acordul scris al locatorului" - este corectă.

Potrivit art. 1.833 C. civ., chiriașul poate (...) subînchiria locuința numai cu acordul scris al locatorului (...).

Acest text legal are caracter special, instituind una dintre regulile particulare din materia închirierii locuințelor (cartea a V-a, titlul IX, capitolul V, secțiunea a 2-a din Codul civil).

Art. 1.805 C. civ., invocat în cuprinsul contestației, prevede că locatarul poate să încheie o sublocațiune, totală sau parțială (...) dacă această facultate nu i-a fost interzisă în mod expres; cu toate acestea, dacă bunul este mobil, sublocațiunea (...) nu este permisă decât cu acordul scris al locatorului.

Acest din urmă articol constituie un text legal cu caracter general în materie de sublocațiune și de cedare a contractului de locație, care nu este incident în rezolvarea întrebării, din moment ce aceasta viza sublocațiunea unei locuințe, caz în care devine aplicabil art. 1.833 C. civ.

- **întrebarea nr. 5 de la G1, corespondența: G1:5, G2:19, G3:12, G4:25, contestată de către un număr de: 1 candidat**

Contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Varianta A de răspuns a întrebării, apreciată ca fiind corectă de către candidat - "Clauza de inalienabilitate poate fi instituită pentru o durată de cel mult 49 de ani, doar prin convenția părinților" - este incorectă.

Potrivit art. 627 alin. (1) C. civ., prin convenție sau testament se poate interzice înstrâinarea unui bun, însă numai pentru o durată de cel mult 49 de ani și dacă există un interes serios și legitim; termenul începe să curgă de la data dobândirii bunului.

Prin urmare, clauza de inalienabilitate poate fi instituită atât prin convenție, cât și prin testament.

Varianta A de răspuns a întrebării este, aşadar, incorectă, întrucât limitează domeniul de aplicare al clauzei de inalienabilitate la convenția părinților, excludând posibilitatea instituirii acesteia prin testament.

- **întrebarea nr. 7 de la G1, corespondența: G1:7, G2:13, G3:23, G4:17, contestată de către un număr de: 1 candidat**

Contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Varianta C de răspuns a întrebării - "În cazul regimului comunității legale, constituie bunuri proprii ale fiecărui soț bunurile dobândite cu titlu de premiu sau recompensă, manuscrisele științifice sau literare" - este corectă.

Potrivit art. 340 lit. e) C. civ., nu sunt bunuri comune, ci bunuri proprii ale fiecărui soț *bunurile dobândite cu titlu de premiu sau recompensă, manuscrisele științifice sau literare, schițele și proiectele artistice, proiectele de invenții și alte asemenea bunuri*.

Prin urmare, varianta C de răspuns a întrebării reproduce întocmai conținutul art. 340 lit. e) C. civ. în privința bunurilor vizate [bunuri dobândite cu titlu de premiu sau recompensă, manuscrise științifice sau literare].

Această variantă de răspuns nu introduce vreuna dintre distincțiile menționate de către candidat ["manuscrise științifice sau literare aflate în patrimoniul unui soț în legătură cu exercitarea profesiei sau cumpărate de la librărie pentru întregirea bibliotecii"], cum, de altfel, nici textul legal specificat anterior nu o introduce.

- Întrebarea nr. 9 de la G1, corespondența: G1:9, G2:6, G3:2, G4:18, contestată de către un număr de: 2 candidați

Contestațiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Varianta B de răspuns a întrebării - "În ceea ce privește proprietatea privată moștenirile vacante intră în domeniul privat al unității administrativ-teritoriale, numai prin înscriere în cartea funciară" - și varianta C de răspuns a aceleiași întrebări - "În ceea ce privește proprietatea privată moștenirile vacante intră în domeniul public al unității administrativ-teritoriale, fără înscriere în cartea funciară" sunt concepute prin raportare la art. 553 alin. (2) teza I C. civ.

Potrivit art. 553 alin. (2) teza I C. civ., moștenirile vacante se constată prin certificat de vacanță succesoră și intră în domeniul privat al comunei, orașului sau municipiului, după caz, fără înscriere în cartea funciară.

Acstext legal face parte din capitolul II, intitulat "Drepturile reale în general", al titlului I, cartea a III-a din Codul civil.

"Drepturile reale în general" sunt incluse în punctul II.7. din tematica pentru susținerea concursului de admitere la Institutul Național al Magistraturii 2024-2025.

Prin urmare, întrebarea analizată respectă întocmai tematica specificată anterior.

- Întrebarea nr. 13 de la G1, corespondența: G1:13, G2:8, G3:18, G4:7, contestată de către un număr de: 1 candidat

Contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Varianta A de răspuns a întrebării - "În cazul existenței mai multor debitori, punerea în întârziere a unuia dintre debitori, de drept sau la cererea creditorului, nu produce efecte împotriva celorlalți debitori" - este corectă.

Potrivit art. 1.432 alin. (4) C. civ., articol a cărui denumire marginală este "Existența mai multor debitori", punerea în întârziere a unuia dintre debitori, de drept sau la cererea creditorului, nu produce efecte împotriva celorlalți debitori.

Prin urmare, varianta A de răspuns a întrebării reproduce întocmai conținutul art. 1.432 alin. (4) C. civ.

Art. 1.424 C. civ. instituie prezumția de divizibilitate, reglementând că obligația este divizibilă de plin drept, cu excepția cazului în care indivizibilitatea a fost stipulată în mod expres ori obiectul obligației nu este, prin natura sa, susceptibil de divizare materială sau intelectuală.

Totodată, art. 1.435 C. civ. prevede că solidaritatea dintre creditori nu există decât dacă este stipulată în mod expres.

Așadar, enunțul întrebării referitor la "Existența mai multor debitori" nu poate privi decât pluralitatea unor debitori obligați divizibil, din moment ce nici indivizibilitatea și nici solidaritatea nu se pot prezuma, iar întrebarea nu introducea o atare precizare.

În ipoteza pluralității de debitori obligați divizibil este incident art. 1.432 alin. (4) C. civ.

- Întrebarea nr. 16 de la G1, corespondența: G1:16, G2:12, G3:1, G4:11, contestată de către un număr de: 1 candidat

Contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Varianta A de răspuns a întrebării - "Potrivit Constituției României, bunurile proprietate publică pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate, în condițiile legii organice" - este corectă.

Potrivit art. 136 alin. (4) din Constituția României, bunurile proprietate publică sunt inalienabile; în condițiile legii organice, *ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate*; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.

Prin urmare, varianta A de răspuns a întrebării reproduce întocmai conținutul art. 136 alin. (4) teza a II-a din Constituția României.

Varianta B de răspuns a întrebării, apreciată ca fiind corectă de către candidat - "Potrivit Constituției României, bunurile proprietate publică pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică sau asociațiilor fără scop patrimonial" - este incorectă.

În primul rând, întrebarea privea reglementarea existentă în Constituția României [enunțul introductiv al întrebării este "Potrivit Constituției României"]. Astfel, art. 136 alin. (4) teza a III-a din Constituția României prevede că bunurile proprietate publică pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică, neindicând și asociațiile fără scop patrimonial drept titulare ale dreptului de folosință gratuită asupra acestor bunuri.

În al doilea rând, răspunzând, în continuare, argumentelor invocate în susținerea contestației, varianta B de răspuns a întrebării nu distinge între asociații fără scop patrimonial de utilitate publică sau asociații fără scop patrimonial care nu au obținut un atare statut reglementat de O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în M. Of. nr. 39 din 31 ianuarie 2000, incluzând, prin urmare, și asociațiile fără statut de utilitate publică.

- Întrebarea nr. 22 de la G1, corespondența: G1:22, G2:24, G3:8, G4:4, contestată de către un număr de: 1 candidat

Contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Varianta B de răspuns a întrebării, apreciată ca fiind corectă de către candidat - "În materia cauzelor exoneratoare de răspundere, următoarea afirmație este falsă: fapta victimei însăși înlătură răspunderea, dacă are caracteristicile cazului fortuit, însă numai în cazurile în care, potrivit legii sau convenției părților, cazul fortuit este exonerator de răspundere" - este incorectă.

Potrivit art. 1.352 C. civ., fapta victimei însăși și fapta terțului înlătură răspunderea chiar dacă nu au caracteristicile forței majore, ci doar pe cele ale cazului fortuit, însă numai în cazurile în care, potrivit legii sau convenției părților, cazul fortuit este exonerator de răspundere.

Prin urmare, varianta B de răspuns a întrebării conține o afirmație adevărată, întemeiată pe art. 1.352 C. civ., considerent pentru care o atare variantă este incorectă, enunțul întrebării privind afirmațiile false.

Varianta C de răspuns a întrebării - "În materia cauzelor exoneratoare de răspundere, următoarea afirmație este falsă: fapta terțului înlătură răspunderea chiar dacă nu are caracteristicile forței majore, ci doar pe cele ale cazului fortuit" - este corectă.

Această variantă de răspuns a întrebării conține o afirmație falsă, întrucât nu este completă raportat la art. 1.352 C. civ. [lipsește sintagma "însă numai în cazurile în care, potrivit legii sau convenției părților, cazul fortuit este exonerator de răspundere"], considerent pentru care o atare variantă este corectă, enunțul întrebării privind afirmațiile false.

- Întrebarea nr. 24 de la G1, corespondența: G1:24, G2:2, G3:17, G4:1, contestată de către un număr de: 1 candidat

Contestația a fost respinsă ca neîn temeiată.

Varianta A de răspuns a întrebării - "În materia contractului de locațiu nele dacă legea nu dispune altfel, locaționile încheiate de persoanele care, potrivit legii, nu pot face decât acte de administrare nu vor depăși 5 ani" - este corectă.

Potrivit art. 1.784 alin. (3) C. civ., dacă legea nu dispune altfel, locaționile încheiate de persoanele care, potrivit legii, nu pot face decât acte de administrare nu vor depăși 5 ani.

Prin urmare, varianta A de răspuns a întrebării reproduce întocmai conținutul art. 1.784 alin. (3) C. civ., text legal cu caracter special în materia contractului de locațiu nele.

II. La Drept procesual civil au fost formulate 22 contestații de către 16 candidați, cu privire la 11 întrebări:

- Întrebarea nr. 27 de la G1, corespondența: G1:27, G2:40, G3:44, G4:37, contestată de către un număr de: 1 candidat

Contestația a fost respinsă ca neîn temeiată.

Varianta A de răspuns a întrebării, apreciată ca fiind corectă de către candidat - "Revizuirea pentru hotărâri potrivnice se îndreaptă la instanța mai mare în grad față de instanță care a dat hotărârea a cărei revizuire se cere" - este incorectă.

Potrivit art. 510 alin. (2) C. civ., în cazul dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8 [text legal ce reglementează motivul de revizuire privitor la hotărârile potrivnice – n.n.], cererea de revizuire se va îndrepta la instanța mai mare în grad față de instanță care a dat prima hotărâre; dacă una dintre instanțele de recurs la care se referă aceste dispoziții este Înalta Curte de Casație și Justiție, cererea de revizuire se va judeca de această instanță.

Așadar, varianta A de răspuns este incorectă, întrucât instanța competentă să judece revizuirea în temeiată pe motivul reglementat de art. 509 alin. (1) pct. 8 C. proc. civ. este, ca regulă, instanța mai mare în grad față de instanță care a dat prima hotărâre, iar nu instanța mai mare în grad față de instanță care a dat hotărârea a cărei revizuire se cere.

- Întrebarea nr. 28 de la G1, corespondența: G1:28, G2:50, G3:36, G4:46, contestată de către un număr de: 3 candidați

Contestațiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Varianta C de răspuns a întrebării - "Judecarea cauzelor se suspendă de drept atunci când două instanțe și-au declinat reciproc competența de a judeca același proces" - este corectă.

Codul de procedură civilă reglementează trei tipuri de suspendare a procesului:

- suspendare voluntară [art. 411 C. proc. civ.];
- suspendare de drept [art. 412 C. proc. civ. - suspendare a procesului care operează în temeiul legii, la momentul intervenirii uneia dintre împrejurările de natură a atrage un atare efect, instanței revenindu-i, ca regulă, obligația de a constata suspendarea procesului];
- suspendare facultativă [art. 413 C. proc. civ. - suspendare a procesului care operează în temeiul încheierii pronunțate de către instanță în anumite cazuri prevăzute de lege, oportunitatea dispernării măsurii fiind lăsată la aprecierea acesteia].

Din moment ce ambele instanțe și-au declinat reciproc competența de a judeca procesul, dezinvestindu-se de soluționarea cauzei, judecata este suspendată de drept. În acest caz, suspendarea procesului nu este nici voluntară, nici facultativă, ci operează în temeiul legii, fiind consecința directă a dezinvestirilor consecutive și reciproce de soluționare a procesului.

Potrivit art. 134 C. proc. civ., instanța înaintea căreia s-a ivit conflictul de competență va suspenda din oficiu judecata cauzei și va înainta dosarul instanței competente să soluționeze conflictul. Apreciem că teza suspendării procesului din cuprinsul acestui articol este incidentă, cu precădere, în ipoteza conflictului pozitiv de competență, dar, și în acest din urmă caz, suspendarea procesului este tot de drept, nefind o măsură lăsată la aprecierea instanței; de asemenea, folosirea termenului "din oficiu" (la inițiativa instanței) nu contrazice caracterul suspendării în discuție.

De asemenea, răspunzând, în continuare, argumentelor cuprinse în contestații, această variantă de răspuns a întrebării este completă, referindu-se numai la teza I a art. 133 pct. 2 C. proc. civ., respectiv aceea "când două sau mai multe instanțe și-au declinat reciproc competența de a judeca același proces", iar nu și la teza a II-a a același punct, și anume aceea când "în cazul declinărilor succesive, dacă ultima instanță își declină la rândul său competența în favoarea uneia dintre instanțele care anterior s-au declarat necompetente", teză prevăzută în mod alternativ. Prin urmare, pentru oricare dintre cele două ipoteze cuprinse în cele două teze ale textului legal varianta C de răspuns a întrebării ar fi fost corectă.

Varianta B de răspuns a întrebării, apreciată ca fiind corectă de către unul dintre candidați - "Judecarea cauzelor se suspendă de drept atunci când după o amânare a judecății, pentru lipsă de apărare, părțile nu stăruiesc în judecată" - este incorectă.

Pentru această ipoteză, legea nu prevede incidența suspendării procesului [după o amânare a judecății pentru lipsă de apărare], ci numai după o amânare a judecății în temeiul învoielii părților, potrivit art. 221 alin. (2) C. proc. civ.

Astfel, în conformitate cu acest din urmă text legal, după o asemenea amânare [amânare a judecății în temeiul învoielii părților], dacă părțile nu stăruiesc în judecată, aceasta va fi suspendată și cauza va fi repusă pe rol numai după plata taxelor de timbru, potrivit legii.

- **întrebarea nr. 29 de la G1, corespondență: G1:29, G2:45, G3:28, G4:45, contestată de către un număr de: 2 candidați**

Contestațiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Varianta A de răspuns a întrebării, apreciată ca fiind corectă de către unul dintre candidați - "Renunțarea la drept are ca efect respingerea cererii în fond, instanța dispunând, *din oficiu*, asupra cheltuielilor de judecată efectuate de părât" - este incorrectă.

Potrivit art. 408 alin. (2) C. proc. civ., în caz de renunțare la dreptul pretins, instanța pronunță o hotărâre prin care va respinge cererea în fond, dispunând și asupra cheltuielilor de judecată.

Acest text legal nu instituie vreo derogare de la regimul de drept comun al cheltuielilor de judecată, ci numai prevede faptul că, în ipoteza soluționării procesului în temeiul actului procedural de dispoziție reprezentat de renunțarea la drept, instanța poate acorda cheltuieli de judecată.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) C. proc. civ., partea care pierde procesul va fi obligată, *la cererea părții care a câștigat*, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată.

Prin urmare, cheltuielile de judecată se acordă la cerere, iar nu din oficiu, inclusiv în ipoteza respingerii cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, drept consecință a renunțării reclamantului la dreptul pretins prin intermediul acesteia.

Considerentul pentru care varianta A de răspuns a întrebării este incorrectă este faptul că, în cuprinsul său, se prevede că instanța va dispune, *din oficiu*, asupra cheltuielilor de judecată, iar nu acela că aceasta face referire la "cheltuielile de judecată *efectuate de părât*", în condițiile în care art. 408 alin. (2) C. proc. civ. nu face o atare menținute, cum se arată în motivarea uneia dintre contestații.

◦ **întrebarea nr. 30 de la G1, corespondența: G1:30, G2:44, G3:38, G4:36, contestată de către un număr de: 6 candidați**

Contestațiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Varianta C de răspuns a întrebării, apreciată ca fiind corectă de către unul dintre candidați - "Nulitatea absolută a actului de procedură constând în cererea de chemare în judecată intervine în cazul neparcurgerii procedurii prealabile, atunci când aceasta este reglementată prin norme de ordine publică" - este incorrectă.

Sancțiunea procedurală care intervine în ipoteza neîndeplinirii procedurii prealabile sesizării instanței cu soluționarea unei cereri de chemare în judecată, indiferent de caracterul de ordine publică sau privată a normelor juridice care reglementează o atare procedură, este respingerea cererii respective ca inadmisibilă.

Cu titlu de exemplu, potrivit art. 1.017 alin. (2) C. proc. civ., la cerere [cererea privind emiterea ordonanței de plată – *n.n.*] se anexează înscrisurile ce atestă quantumul sumei datorate și orice alte înscrisuri doveditoare ale acesteia; dovada comunicării somăției prevăzute la art. 1.015 alin. (1) [procedură prealabilă în materia ordonanței de plată – *n.n.*] se va atașa cererii sub sancțiunea respingerii acesteia *ca inadmisibilă*.

Varianta B de răspuns a întrebării - "Nulitatea absolută a actului de procedură este incidentă în cazul cererii insuficient timbrate" - este corectă.

Potrivit art. 197 teza a II-a C. proc. civ., netimbrarea sau timbrarea insuficientă atrage anularea cererii de chemare în judecată, în condițiile legii.

În conformitate cu art. 174 alin. (2) C. proc. civ., nulitatea este absolută atunci când cerința nerespectată este instituită printr-o normă care ocrotește un interes public.

Nulitatea cererii decurgând din netimbrarea sau insuficientă timbrare a acesteia constituie o nulitate absolută, întrucât normele juridice referitoare la stabilirea taxei judiciare de timbru aferente unei cereri ocrotesc un interes general. Caracterul de norme juridice de ordine publică a

dispozițiilor în discuție decurge din faptul că taxa judiciară de timbru reprezintă "costul" serviciului judiciar, sumele provenite din taxele judiciare de timbru constituind venit la bugetul local, potrivit art. 494 alin. (10) lit. b) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în M. Of. nr. 688 din 10 septembrie 2015, și art. 40 din O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în M. Of. nr. 392 din 29 iunie 2013.

Împrejurarea că art. 197 teza a II-a C. proc. civ. folosește termenul "anulează", propriu incidentei unei nulități relative în materia dreptului civil, nu este de natură să determine caracterul de norme de ordine privată a celor ce reglementează taxele judiciare de timbru. Distincția operată în materia dreptului civil între termenul "anulat" și termenul "nul" nu este atât de strictă în materia dreptului procesual civil. De exemplu, cererea de chemare în judecată "se anulează", potrivit art. 200 alin. (4) C. proc. civ., în ipoteza în care aceasta nu respectă o serie de cerințe prevăzute expres de lege, printre care se numără cea vizând indicarea obiectului său; nu s-ar putea susține, în mod întemeiat, că pentru simpla folosire de către legiuitor a termenului "anulează" în cazul dat, lipsa obiectului cererii de chemare în judecată s-ar sanctiona cu nulitatea relativă.

De asemenea, răspunzând, în continuare, argumentelor invocate în cuprinsul unei alte contestații, taxele judiciare de timbru constituie cerințe extrinseci actului de procedură reprezentat de o cerere, din moment ce taxele judiciare de timbru nu fac parte din conținutul acesteia (cuprinsul său propriu-zis), caz în care ar fi constituit cerințe intrinseci.

Având în vedere că cerința timbrării cererii constituie o cerință legală extrinsecă acesteia, nulitatea care intervine în ipoteza nerespectării sale este o nulitate necondiționată, potrivit art. 176 pct. 6 C. proc. civ., caz în care nu se mai ridică problema dovedirii sau, după caz, prezumării unei vătămări procesuale. Legea nu dispune altfel în ipoteza netimbrării legale a unei cereri pentru a fi incidentă teza finală a art. 176 pct. 6 C. proc. civ.

Varianta B de răspuns a întrebării nu este una incompletă, nefiind necesară o mențiune suplimentară în sensul că sanctiunea nulității cererii ar fi incidentă în ipoteza în care partea nu să ar fi conformat solicitării instanței de a face dovada achitării taxei judiciare de timbru în quantumul legal într-un anumit termen. Astfel, întrebarea nu privește mecanismul procedural necesar pentru ca instanța să pronunțe nulitatea cererii în ipoteza nelegalei timbrării a acesteia, ci exclusiv denumirea sanctiunii care operează în ipoteza în care cererea nu este suficient timbrată, plecând, bineînțeles, de la premisa că mecanismul procedural necesar pentru a fi pronunțată o atare sanctiune procedurală a fost respectat.

Art. 20 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, act normativ abrogat de art. 58 lit. a) din O.U.G. nr. 80/2013, text legal invocat în motivarea unei contestații, nu este incident în rezolvarea întrebării.

În primul rând, Legea nr. 146/1997 nu face parte din tematica pentru susținerea concursului de admitere la Institutul Național al Magistraturii 2024-2025 și, ca atare, întrebarea nu a fost concepută cu luarea în considerare a acestui act normativ.

În al doilea rând, conținutul acestui text legal era următorul: "Dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în quantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii, ori dacă, în cursul procesului, apar elemente care determină o valoare mai mare, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată. În cazul când se micșorează valoarea pretențiilor formulate în acțiune sau în cerere, după ce a fost înregistrată, taxa judiciară de timbru se percepă la valoarea inițială, fără a se tine seama de reducerea ulterioară." Acest text legal nu are relevanță în rezolvarea întrebării, privind o ipoteză distinctă, și nici nu reglementează sanctiunea nulității relative în cazul netimbrării legale a unei cereri.

- Întrebarea nr. 31 de la G1, corespondență: G1:31, G2:29, G3:31, G4:47, contestată de către un număr de: 1 candidat

Contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Varianta B de răspuns a întrebării, apreciată ca fiind corectă de către candidat - "Termenul pentru înmânarea citației este un termen legal și relativ" - este incorrectă.

Termenul pentru înmânarea citației este reglementat de art. 159 C. proc. civ.

Potrivit acestui text legal, citația și celealte acte de procedură, sub sancțiunea nulității, vor fi înmâname părții cu cel puțin 5 zile înaintea termenului de judecată; în cazuri urgente sau atunci când legea prevede în mod expres, judecătorul poate dispune scurtarea termenului de înmânare a citației ori actului de procedură, despre aceasta făcându-se mențiune în citație sau în actul de procedură.

În funcție de sancțiunea care intervine în caz de nerespectare, termenele procedurale sunt absolute și relative (de recomandare).

Actul de procedură îndeplinit cu încălcarea unui termen absolut nu va produce efecte juridice, intervenind decăderea, nulitatea, perimarea, prescripția dreptului de a obține executarea silită ori altă sancțiune prevăzută de lege.

Actul de procedură îndeplinit cu încălcarea unui termen relativ va fi valabil întocmit, însă nesocotirea termenului poate atrage, eventual, aplicarea unor sancțiuni disciplinare [nemotivarea hotărârii judecătoarești în termenul legal prevăzut de art. 426 alin. (5) C. proc. civ.] sau a unor amenzi judiciare ori despăgubiri [neaducerea, la termenul fixat de instanță, a martorului încuviințat, de către una dintre părți, potrivit art. 187 alin. (1) pct. 2 lit. b) C. proc. civ.].

Încălcarea termenului pentru înmânarea citației atrage sancțiunea nulității citației, aceasta fiind expres prevăzută de art. 159 teza I C. proc. civ.; prin urmare, acest termen este unul legal, însă absolut, iar nu relativ, cum, în mod greșit, este indicat în varianta B de răspuns a întrebării.

Împrejurarea că instanța este abilitată de art. 159 teza a II-a C. proc. civ. să scurteze termenul de înmânare a citației în cazuri urgente sau atunci când legea prevede în mod expres nu este de natură să transforme caracterul termenului din absolut în relativ. Art. 159 teza a II-a C. proc. civ. reglementează numai o excepție de la caracterul fix al termenelor legale.

- **întrebarea nr. 32 de la G1, corespondența: G1:32, G2:38, G3:45, G4:31, contestată de către un număr de: 3 candidați**

Contestațiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Varianta B de răspuns a întrebării, apreciată ca fiind corectă de către unul dintre candidați - "În cazul procedurii speciale a evacuării din imobilele folosite sau ocupate fără drept părâtul nu poate formula întâmpinare și cerere reconvențională" - este incorrectă.

Potrivit art. 1.042 alin. (3) C. proc. civ., întâmpinarea nu este obligatorie [în procedura specială a evacuării din imobilele folosite sau ocupate fără drept – n.n.].

În conformitate cu art. 1.034 alin. (1) C. proc. civ., părâtul chemat în judecată, potrivit procedurii prevăzute în prezentul titlu, nu poate formula cerere reconvențională (...), pretențiile sale urmând a fi valorificate numai pe cale separată.

Prin urmare, părâtul chemat în judecată pe calea procedurii speciale a evacuării din imobilele folosite sau ocupate fără drept, deși nu are dreptul procedural de a formula cerere reconvențională, are facultatea (iar nu obligația) de a formula întâmpinare.

Chiar și în ipoteza în care ambele acte de procedură sunt formulate în cuprinsul aceluiași înscris, partea reprezentând întâmpinare are caracter admisibil, în timp ce partea reprezentând cerere reconvențională are caracter inadmisibil.

Din moment ce părâțul poate formula întâmpinare, varianta B de răspuns a întrebării este incorrectă.

Varianta A de răspuns a întrebării - "În cazul procedurii speciale a evacuării din imobilele folosite sau ocupate fără drept reclamantul poate cere, cu titlu accesoriu, plata chirii neachitată de părâț" - este corectă.

Potrivit art. 1.042 alin. (4) C. proc. civ., dacă s-a solicitat și plata chiriei ori a arenzii exigibile, instanța, cu citarea părților, va putea dispune odată cu evacuarea și obligarea părâțului la plata acestora, inclusiv a sumelor devenite exigibile în cursul judecății.

Sintagma "chirii neachită", ca regulă, fără vreo nuanțare, implică chirii exigibile, încrucișând obligația de achitare a chiriei este una stipulată sub termen suspensiv și până la împlinirea acestuia nu se poate ridica problema unei neachitări, a unei neîndepliniri a obligației de achitare.

- **întrebarea nr. 35 de la G1, corespondența: G1:35, G2:32, G3:34, G4:42, contestată de către un număr de: 1 candidat**

Contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Varianta B de răspuns a întrebării - "Excepția de litispendență poate fi invocată de procuror atunci când participă la judecata cauzei" - este corectă.

Potrivit art. 138 alin. (1) C. proc. civ., nimeni nu poate fi chemat în judecată pentru aceeași cauză, același obiect și de aceeași parte, înaintea mai multor instanțe competente sau chiar înaintea aceleiași instanțe, prin cereri distințe.

Alin. (2) al aceluiași articol prevede că excepția litispendenței poate fi invocată de părți sau de instanță din oficiu în orice stare a procesului în fața instanțelor de fond.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) C. proc. civ., excepțiile absolute sunt cele prin care se invocă încălcarea unor norme de ordine publică.

Excepția litispendenței constituie o excepție absolută, încrucișând prin intermediul său se invocă încălcarea unor norme de ordine publică, ce țin de legala formare și repartizare a dosarelor în cadrul instanței și, după caz, de respectarea autorității de lucru judecat a unei hotărâri judecătoarești pronunțate în același proces și, pe cale de consecință, de înlăturare a riscului nesocotirii securității raporturilor juridice.

Excepția de litispendență, fiind de ordine publică, poate fi invocată și de către procuror, astfel cum poate fi invocată și de către judecător, în constituirea instanței fiind inclus și procurorul atunci când participă în procesul civil potrivit art. 92 alin. (2) C. proc. civ. Astfel, raportat la acest din urmă text legal, procurorul poate participa în orice proces civil, în oricare fază a acestuia, dacă apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și intereselor cetățenilor, putând pune concluzii nu numai asupra fondului cauzei, ci și asupra oricărora alte chestiuni procedurale, inclusiv excepții procesuale.

- **întrebarea nr. 37 de la G1, corespondența: G1:37, G2:46, G3:27, G4:49, contestată de către un număr de: 1 candidat**

Contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Varianta B de răspuns a întrebării, apreciată ca fiind corectă de către candidat - "La primul termen la care părțile sunt legal citate reclamantul poate modifica cererea de chemare în judecată, acesta fiind termenul limită până la care se poate formula o cerere adițională" - este incorrectă.

Potrivit art. 204 alin. (1) teza I C. proc. civ., reclamantul poate să își modifice cererea și să propună noi dovezi, sub sancțiunea decăderii, numai până la primul termen la care acesta este legal citat.

Alin. (3) al aceluiași articol prevede că modificarea cererii de chemare în judecată peste termenul prevăzut la alin. (1) poate avea loc numai cu acordul expres al tuturor părților.

Varianta B de răspuns a întrebării este incorrectă, întrucât, cu acordul expres al tuturor părților, reclamantul poate formula cererea adițională reglementată de art. 204 alin. (1) C. proc. civ. și ulterior primului termen de judecată la care acesta este legal citat. Mai mult, reclamantul poate formula cererea adițională, în termen, nu numai atunci când părțile sunt legal citate, ci și atunci când numai el este legal citat.

Varianta C de răspuns a întrebării - "La primul termen de judecată dacă părțile sunt legal citate și pot pune concluzii, instanța investită prin hotărârea de declinare a competenței poate invoca necompetența materială procesuală dacă instanța care și-a declinat competența în favoarea sa nu a invocat excepția de necompetență în termenul legal" - este corectă.

Potrivit art. 130 alin. (2) C. proc. civ., necompetența materială și teritorială de ordine publică trebuie invocată de părți ori de către judecător la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii.

Prin Decizia nr. 31/2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii, decizie publicată în M. Of. nr. 133 din 19 februarie 2020, s-au stabilit următoarele: "În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 131 din Codul de procedură civilă, instanța investită prin hotărârea de declinare a competenței poate invoca necompetența materială procesuală dacă instanța care și-a declinat competența în favoarea sa nu a invocat excepția de necompetență în termenul legal, indiferent dacă această din urmă instanță se declarase sau nu competență prin încheiere interlocutorie pronunțată potrivit prevederilor art. 131 alin. (1) din Codul de procedură civilă."

Prin urmare, varianta C de răspuns a întrebării este corectă, prin raportare la art. 130 alin. (2) C. proc. civ. și la decizia instanței supreme menționată anterior.

De asemenea, instanța invocă excepția de necompetență în ceea ce o privește, iar nu cu privire la instanța care și-a declinat competența, astfel cum, în mod nefondat, este indicat în motivarea contestației.

• **întrebarea nr. 42 de la G1, corespondența: G1:42, G2:49, G3:32, G4:26, contestată de către un număr de: 2 candidați**

Contestațiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Varianta B de răspuns a întrebării - "În ceea ce privește principiul «Neînrăutățirea situației în propria cale de atac», consimțământul apelantului privind renunțarea la acest principiu trebuie să fie expres" - este corectă.

Potrivit art. 481 C. proc. civ., a cărui denumire marginală este "Neînrăutățirea situației în propria cale de atac", apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai rea decât aceea din hotărârea atacată, în afară de cazul în care *el consimte expres la aceasta* sau în cazurile anume prevăzute de lege.

Varianta de răspuns în discuție privește doar prima excepție de la regula neînrăutățirii situației în propria cale de atac, și anume aceea a existenței consimțământului apelantului, consimțământ care, potrivit art. 481 C. proc. civ., trebuie să fie exprimat în mod expres; ca atare, această variantă nu este incompletă în sensul că ar fi trebuit să facă referire și la cea de-a doua excepție de la regula analizată, respectiv aceea a "cazurilor anume prevăzute de lege".

Răspunzând, în continuare, argumentelor invocate în cuprinsul contestațiilor, apelantul poate renunța la aplicarea acestei reguli de drept în privința sa, înrăutățindu-și situația în propria cale de atac, această posibilitate fiind expres prevăzută de art. 481 C. proc. civ.

- Întrebarea nr. 44 de la G1, corespondența: G1:44, G2:35, G3:49, G4:43, contestată de către un număr de: 1 candidat

Contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Varianta B de răspuns a întrebării, apreciată ca fiind corectă de către candidat - "Hotărârea de partaj: executarea cu privire la bunurile împărțite poate fi cerută în termenul de prescripție de 3 ani" - este incorectă.

Potrivit art. 995 alin. (4) C. proc. civ., a cărui denumire marginală este "Hotărârea de partaj", executarea cu privire la bunurile împărțite poate fi cerută în termenul de prescripție de 10 ani prevăzut la art. 706.

Prin urmare, varianta B de răspuns a întrebării este incorectă, din moment ce indică un termen de prescripție a dreptului de obține executarea silită cu o durată diferită de cea prevăzută în art. 995 alin. (4) C. proc. civ. (3 ani în loc de 10 ani).

De asemenea, art. 995 alin. (4) C. proc. civ. nu introduce vreo distincție în privința naturii bunurilor împărțite de bunuri mobile sau, după caz, de bunuri imobile, nefiind întemeiată afirmația candidatului în sensul că executarea cu privire la bunurile împărțite mobile poate fi cerută în termenul de prescripție de 3 ani.

- Întrebarea nr. 46 de la G1, corespondența: G1:46, G2:47, G3:40, G4:40, contestată de către un număr de: 1 candidat

Contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Varianta B de răspuns a întrebării - "Actele de procedură transmise prin fax sau e-mail, în ultima zi a termenului procedural care se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță sunt socotite a fi depuse în termen" - este corectă.

Potrivit art. 182 alin. (2) C. proc. civ., cu toate acestea, dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal, dispozițiile art. 183 fiind aplicabile.

Art. 183 alin. (1) C. proc. civ. prevede că actul de procedură, depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare ori trimis prin fax sau e-mail, este socotit a fi făcut în termen.

Alin. (3) al același articol prevede că, în cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, precum și mențiunea datei și orei primirii faxului sau a e-mail-ului, astfel cum acestea sunt atestate de către calculatorul sau faxul de primire al instanței, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată.

Prin Decizia nr. 45/2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, decizie publicată în M. Of. nr. 961 din 20 octombrie 2020, s-au stabilit următoarele: "În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, modificat prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură

civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, actele de procedură transmise prin fax sau e-mail, în ultima zi a termenului procedural care se socotește pe zile, după ora la care activitatea începează la instanță, este socotit a fi depus în termen."

Varianta B de răspuns a întrebării cuprinde întocmai dezlegarea instanței supreme asupra aplicării și interpretării textelor legale menționate mai sus.

Subcomisia de contestații,

... — _____
... — _____
... — _____
... — _____

Admitere INM

Admitere INM sesiunea iulie 2024- aprilie 2025 AUDITORI DE JUSTITIE

Contestațiile la barem formulate pentru proba **Test grila** și materiile **Drept civil, Drept procesual civil**

La **Drept civil** au depus contestații un număr de 10 candidați:

1) Candidat: **B0461**, număr grilă: G4

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 18;

2) Candidat: **B1659**, număr grilă: G3

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 17;

3) Candidat: **B1001**, număr grilă: G4

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 7;

4) Candidat: **B0939**, număr grilă: G4

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 18;

5) Candidat: **B0863**, număr grilă: G2

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 19;

6) Candidat: **B0161**, număr grilă: G1

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 2;

7) Candidat: **B0592**, număr grilă: G3

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 8;

8) Candidat: **B0386**, număr grilă: G4

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 11;

9) Candidat: **B1816**, număr grilă: G1

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 1;

10) Candidat: **B0510**, număr grilă: G4

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 17;

La **Drept procesual civil** au depus contestații un număr de 16 candidați:

1) Candidat: **B1587**, număr grilă: G3

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 45;

2) Candidat: **B0339**, număr grilă: G1

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 30;

3) Candidat: **B1340**, număr grilă: G3

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 45;

Admitere INM

Admitere INM sesiunea iulie 2024- aprilie 2025 AUDITORI DE JUSTITIE

Contestațiile la barem formulate pentru proba **Test grila** și materiile **Drept civil, Drept procesual civil**

4) Candidat: **B1659**, număr grilă: G3

S-au înregistrat contestații la 4 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 28;
- Întrebarea numărul 31;
- Întrebarea numărul 34;
- Întrebarea numărul 40;

5) Candidat: **B1496**, număr grilă: G4

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 46;

6) Candidat: **B1215**, număr grilă: G1

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 30;

7) Candidat: **B0554**, număr grilă: G4

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 36;.

8) Candidat: **B0863**, număr grilă: G2

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 50;

9) Candidat: **B0172**, număr grilă: G3

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 45;

10) Candidat: **B0883**, număr grilă: G4

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 36;

11) Candidat: **B0391**, număr grilă: G3

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 32;

12) Candidat: **B0258**, număr grilă: G1

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 28;

13) Candidat: **B0386**, număr grilă: G4

S-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 36;
- Întrebarea numărul 49;

14) Candidat: **B0900**, număr grilă: G4

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 45;

15) Candidat: **B0066**, număr grilă: G4

S-au înregistrat contestații la 3 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 26;
- Întrebarea numărul 37;
- Întrebarea numărul 43;

16) Candidat: **B0754**, număr grilă: G3

S-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- Întrebarea numărul 38;